

Stretnutie s Ježišom

Ako sa modliť ruženec k Božiemu milosrdenstvu?

(modlí sa na obyčajnom ruženci, má päť desiatkov)

Otče náš...
Zdravas' Mária...
Verím v Boha...

veľkých zrnkách:

Večný Otče, obetujem ti telo a krv, dušu i božstvo tvojho najmilšieho Syna a nášho Pána Ježiša Krista na odčinenie našich hriechov i hriechov celého sveta.

Na malých zrnkách:

Pre jeho bolestné umučenie maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom. (10 krát)

Na zakončenie:

Svätý Bože, svätý Mocný, svätý Nesmrteľný, zmiluj sa nad nami i nad celým svetom. (3 krát)
Ježišu, dôverujem ti. (3 krát)

Chcem vám vydať svedectvo o svojom osobnom stretnutí s Ježišom. Boh bol vždy prítomný v mojom živote, vedela som o jeho láske, i keď som si myslela, že si ju vlastne ani nezasluhujem. On jednoducho bol. Pri detských hádkach, pri školských skúškach, pri prvých rande, na večerných diskotékach... Bez ohľadu na moje hriechy a pády som sa neustále k nemu vracala ako do prístavu pokoja a lásky. Čerpala som od neho silu a... ďalej som si žila svojím životom. Občas sa vo mne ozývala túžba po ňom a plakala som nad vlastnou márnosťou. I keď som nikdy o Pánovej láske nepochybovala, neverila som, že by mohol urobiť zázrak pre niekoho takého ako som ja. Keď som si prečítala *Denníček* sestry Faustíny, čosi sa v mojom živote zmenilo. „Ach, mať takú dôveru ako ona!“ myslela som si. Za vieru sa však treba často modliť, treba ju v sebe nájsť a otvoriť srdce Ježišovi. On vykoná ostatné.

Modlila som sa teda za nádej a často som sa vracala k *Denníčku*, ktorý sa stal pre mňa studnicou Pánových slov. Modlila som sa ruženec k Božiemu milosrdenstvu a litánie za duše, ktoré pochybujú, a prosila som za ich vieru. Zrazu som mala vážny dôvod prosiť Ježiša o milosť, lebo po mnohých vyšetreniach mi zistili, že mám nepriechodný vajíčkodod a treba ho odstrániť, aby sa choroba nerozšírila aj na druhý. Hlasito som plakala pred mojím domácim oltárikom, na ktorom mám obraz Božieho milosrdenstva, Čiernu madonu a pápeža Jána Pavla II. Prosila som ich o pomoc a odvážila som sa s dôverou, akú mala sestra Faustína, prosiť Boha o zázrak. Vedomie mojich hriechov ma gniavilo, ale verila som, že Božie milos-

rdenstvo je nadovšetko a je pre nás – hriešnikov. Deň pred operáciou sa mi snívalo o pápežovi Jánovi Pavlovi II. a o Ježišovi a prekrásnej Panne Márii, ktorí boli namaľovaní na obraze. Spomínam si tiež, že ma prepadlo zúfalstvo a počula som vnútorný hlas: „Azda som ťa niekedy sklamal?“ Vtedy som vybuchla plačom, už nie zo strachu, ale zo vzrušenia. „Kto som, že ma tak veľmi miluješ? Vôbec si to nezasluhujem!“ povedala som Ježišovi.

Dnes je práve týždeň po operácii. Cítim sa dobre, hoci som ešte slabá. Keď som sa preberala z narkózy, lekár mi oznámil, že mi nemuseli nič vyoperovať, len mi odstránili výrastok a pár cýst, ktoré by mohli byť nebezpečné. Medicínsky omyl, chyba? Nevie, ako to vidia iní, ale ja viem, že Ježiš ma nesklamal ani teraz. A všetkým chcem povedať o jeho láske k ľuďom. On nemiluje len svätých a vyvolených. Miluje každého rovnakou láskou. Len mu musíme dôverovať a dovoliť mu, aby nás viedol. Odovzdajme mu svoj život a pamätajme si, že on vie najlepšie, čo je pre nás najlepšie.

Dôverovať ti znamená plakať – ale len nad sebou.

Zotrvávam teda v nádeji, Pane, so sklonenou hlavou.

„Ak mi dôveruješ, neplač, neplač ani nad sebou, lebo všetko ti odpúšťam,“ povedal Pán Ježiš na kríži a skončil.

Dôverovať ti znamená veriť v tvoje zmŕtvychvstanie.

Tak málo od nás žiadaš za trpké zomieranie.

Izabela ■

Píš a hovor o mojom milosrdenstve...

(*Denníček* 1448)

Týmito slovami Pán Ježiš vyzýva všetkých čitateľov, aby napísali a na adresu redakcie poslali poďakovania a svedectvá o prijatých milostiach, o obráteniach a uzdraveniach, ktoré sa stali vďaka zvereniu sa do Božieho milosrdenstva.